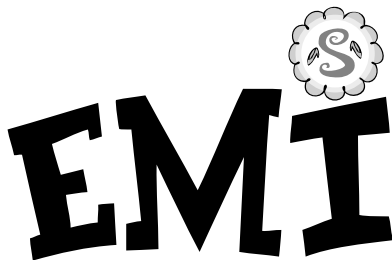

Агнешка Мелех

і Таємний Клуб
Супердівчат

Слідство під час канікул

Намалювала
Магдалена Бабінська

Переклала з польської
Дзвінка Матіяш

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

Text and illustrations © Agnieszka Mielech
Edition © Grupa Wydawnicza Foksal
Cover, title pages and illustrations:
Magdalena Babińska

Нашій витривалій мамі

Агнешка Мелех

М47 Емі і Таємний Клуб Супердівчат. Слідство під час канікул
[Текст] : повість / Агнешка Мелех ; пер. з пол. Дзвінки Маті-
яш. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 176 с.

ISBN 978-617-679-868-2

Уррра! Почалися канікули!

Уже не треба рано вставати і щодня робити уроки! Емі, Флора, Фау та Франек їдуть у село Жаб'ячий Ріг до бабусі Емі. Літо в будиночку біля річки минає чудово: можна веселитися в саду, ходити по чорниці, будувати курінь і кататися верхи. Але в Таємному Клубі Супердівчат канікул не буває! Адже з бібліотеки Жаб'ячого Рогу кудись зникають книжки. Цікаво, чи це книгогризи постаралися, чи хтось навмисне вирішив завдати шкоди книгозбірні? Наші друзі беруться до справи! Чи вдасться їм розплутати і цю загадку? Читайте вже в четвертій частині!

УДК 821.162.1-31

© Агнешка Мелех, текст, 2014
© Магдалена Бабінська, ілюстрації, 2014
© Дзвінка Матіяш, переклад, 2021
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-617-679-868-2 (укр.)
ISBN: 978-83-280-1314-8 (пол.)

Усі права застережено

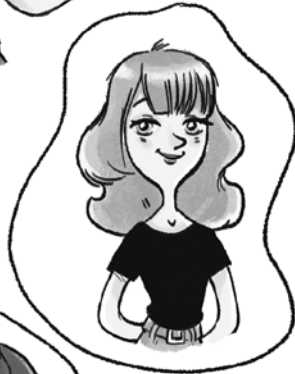
Хто є хто

Емі

Тато Емі

Мама Емі

Шоколадка

Бабуся
Станіслава

Флора Звондлі

Лаура Звондлі

Франек

Анєла

Фаустина

Костек

Теля

Іванко

Марійка

Малага

З ТАЄМНОГО ЩОДЕННИКА ЕМІ

Привіт!

Це я, Емі. Пишу до вас у своєму Таємному Щоденнику. Маю вам сказати щось важливе.

Я вирішила вести щоденник систематично. Мама каже, що систематичність — це один із секретів успішних людей. Тобто винахідників, письменників, мандрівників. Адже що би було, якби мандрівник, замість мандрувати у незнайомі місця, вирішив, що йому ліньки? Якби письменник не докладав зусиль до письма? Жодної книжки не було б написано. А піаніст? Якщо він регулярно не гратиме на інструменті, то може взагалі забути, як це робиться.

Так само з моїм Таємним Щоденником. Якщо не додаватиму в нього нових записів, можу розгубити купу цікавих загадок, за які міг би взятися Таємний Клуб Супердівчат. Наприклад, таємниця скорпіона. Або таємниця... ще не знаю чого, але щось таки знайдеться.

Систематично — це аж ніяк не означає нудно. Просто оберу конкретний день і час, коли записуватиму щось нове у щоденнику. Якщо у мене виходитиме, я молодець.

Ось так я вирішила.

Сьогодні опишу останню пригоду Таємного Клубу Супердівчат. Вона відбувалася з нами в театрі, у дуже творчій атмосфері. Ми потрапили за куліси, і нас ледве не замкнули в кімнаті, де зберігалися костюми!

На щастя, все закінчилося добре, а ми, дівчата з Таємного Клубу, допомогли врятувати суперважливу прем'єру. А крім того — честь одного режисера. А ще ми познайомилися з чарівним Лючано з Мілана і його гарненькою щурицею Лілією, яку ми навіть могли би прийняти до Клубу.

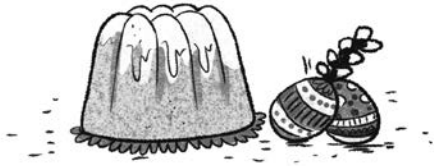
Зимові канікули ми провели у горах. Випало багато снігу, і все навколо було геть біле! Ми пречудово каталися на лижах! Просто бомбезно! Шкода, що канікули такі короткі і треба повертатися до школи.

Потім настала весна, а зараз наближається Великдень.

Ось так коротенько, бо мама якраз просить мене допомогти на кухні. Ми будемо пекти великодню бабку! Круто!

ВЕЛИКДЕНЬ, ПОРОЖНЕЧА І ЗАПРОШЕННЯ ДО ЖАБ'ЯЧОГО РОГУ

Таємний Клуб Супердівчат застряг у глухому куті. Відтоді, як ми розгадали загадку (та ще й міжнародного рівня) про зникнення театральних костюмів, більше не з'являлося жоднісінької таємниці, яку би ми могли розкрити.

Флора нарікала, вже відколи ми повернулися із зимового табору.

— Ой як кепсько, — бідкалася вона. — Мій тато вважає, що життя не любить порожнечі.

У перший день передвеликодніх канікул Фаустина, Флора, Франек і я ледарювали у мене в кімнаті. Врешті-решт ми ж на канікулах! Франек поволі потягнувся й промовив:

— Настав час пояснити вам, що таке порожнеча.

Я закотила очі. Знову уроки?

— Ну знаєш, — почала я невпевнено. — Ми ніби й так це знаємо...

Франекові моя відповідь сподобалася:

— Справді? Ну то супер! У Таємному Клубі ще хтось, окрім мене, цікавиться фізикою!

«Це ж треба! — подумала я. — А що, як моя теорія порожнечі, ну, скажімо так, смішна? А я не люблю, коли з мене кепкують».

— Хвилинку, — втрутилася Фаустина. — Хочу тільки нагадати, що ми ще не прийняли тебе до Таємного Клубу Супердівчат.

Франека це зауваження Фау не збентежило, і він вів далі:

— Нумо! — намовляв він мене. — Розкажи, що ти знаєш про порожнечу.

— Гмм... Думаю, що це... це... — затинаясь я. І врешті видала: — Це просто місце, де нічого немає!

Франек округлив очі й процідив:

— Ого! Це дуже цікава теорія. Я би сказав — революційна!

Але відразу ж почав свої мудрування:

— Ну бо річ у тому, що дуже складно знайти місце, де нічого немає.